

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: **Tomáš Korch**

Oponent diplomové práce: Ing.arch. Kristina Magasaniková

Název diplomové práce:

„SOKOL VYŠEHRAD“

Zadáním a cílem diplomové práce bylo obrození a vtažení sportovní stavby 30. let minulého století do současného sportovního světa. Jak popisuje sám autor, nechtěl budovu zničit, natož zbourat. Ale jeho záměrem bylo navázat na její historii, pokračovat a rozvinout. Zároveň před Tomášem ležela otázka zvláštního urbanistického umístění původní stavby, která nezapadá do klasického rámce uliční zástavby. Přitom je její poloha v Podskalí v rámci pražského nábřeží a v návaznosti na Vyšehrad téměř poetická. Práce má také prověřit diplomantovu schopnost výkonu budoucí profese architekta. Diplomant došel k cíli s jasnou a propracovanou ideou, která si zaslouží pozornost.

Tomáš si vybral tento dům z osobních důvodů. Vyšehradskou Sokolovnu a její okolí dobře zná. Nedaleko vyrostl, a protože hraje basketbal, Sokolovna je místem, kam rád chodí, jak říká, „vyčistit si hlavu“. Nelze poznávat lépe než celoživotní zkušeností a pozorováním.

Nemalá, modernistická stavba na Rašínově nábřeží za železničním mostem je jakoby schovaná za monumentálním solitérem kubistické Sequensovi a Kovařovicovi vily. Historickými urbanistickými proměnami místa a spojitostí solitérního návrhu Františka Roitha se stává objekt Sokolovny téměř „neviditelným“. Asi proto v Tomášově práci spatřuji jako hlavní motiv touhu po propojení s okolím a zviditelnění.

Propojení domu s lidmi, s ulicí a nábřežím, propojení nábřeží s Vyšehradem, propojení historie a současnosti. Z nenápadného domu se tak stává maják, a to téměř doslova. Prosklená nástavba rozsvěcuje vltavské nábřeží za železničním mostem. Vzdušný kubický objem nastavený na stávající budovu Sokola rozšiřuje sportoviště o velkou míčovou halu a potřebné hlediště. To láká na sportovní podívanou, ale zároveň diváky i hráče stále udržuje ve spojení s venkovním prostředím. To, co se zdá být normální – jako je povědomí o tom, jestli venku svítí slunce, prší nebo se stmívá, je v mnoha sportovních halách zakryto. V tomto návrhu se s tím ale počítá. Nová architektura odhaluje a

zprůhledňuje život, který byl do té doby schovaný v labyrintu prostor a místností. Návrh s respektem zachovává původní stavbu Františka Roitha z roku 1932. Jen ji provozně vylepšuje s ohledem na současné požadavky. V parteru ji otevírá do ulice a láká nejen na sport, ale i posezení a občerstvení. Tomáš se "do hry" snaží vtáhnout i návštěvníky okolí Vyšehradu tím, že jim do cesty vkládá lávku, která je přenesena rovnou do hlediště. Nabízí se propojení lávky s exteriérem. střešní „sportovní“ park s parkem Pod Hradbami. Jistě by takové spojení přilákalo dovnitř domu další návštěvníky, kteří by jinak Sokolovnu nenavštívili. Jistě i o tom Tomáš přemýšlel, je otázkou, zda vybral to nejlepší řešení?

Okolí domu není jednoduché. Dům jakoby vypadává z uliční fronty domů Libušiny a v oblouku navazující Vratislavovi ulice. Je v sevření nepěkné dopravní situace. Tam, kde by byla touha po větším prostoru a spojení s nábřežím jsou tři přechody pro chodce, les dopravního značení a regulací v podobě zábradlí a semaforů. Volná plocha kolem Sokolovny je dnes schovaná za plechovou ohradou a "zaplácnutá" parkovištěm pro nákladní auta. Je to místo neurčitého vzhledu a přítom v sousedství krásné kubistické architektury a polodivoké krajiny pod terénním valem vyšehradského parku.

V Tomášově návrhu se plocha parkoviště mění v nízký zalamovaný objekt, evokující hradby, do kterého vkládá některé provozní části Sokolovny, jako například vjezd do parkoviště, šatny ale i pohostinství. Na střeše objektu je sportovní a relaxační park. V jinak velmi pečlivě zpracované práci postrádám bližší znázornění urbanisticky komplikovaného místa mezi zástavbou v Libušině ulici, Sokolovnou a skálou s Parkem pod Hradbami. Snad pro větší přesvědčivost a průkaznost, jestli nízký zalamovaný objekt doplní a ožíví Libušinu ulici?!

Naopak velmi kladně hodnotím tuto práci v přínosu myšlenky, která je katalyzátorem současného myšlení o obnově a zapojení historických budov do života 21. století. Bylo by skvělé, pokud by se památkové péče zabývala podobnými návrhy a myšlenkami moderního rozvoje měst.

Zpracování diplomové práce

Úroveň zpracování potvrzuje Tomášovo zaujetí a znalost místa. První část je analytického charakteru, kde dokládá svůj systematický přístup k architektonickému projektu. V graficky snadno srozumitelné formě předkládá průzkum a analýzy místa, zadání, historii domu i okolí. Na vybraných projektech ukazuje i možný budoucí vývoj Podskalí a vltavského nábřeží. V druhé části předkládá samotný návrh budovy a programu. K návrhové části projektu přistupuje rovněž systematickými a logickými kroky. Snaží se do návrhu maximálně zapojit původní stavbu.

Jeho návrh je kvalitně a přehledně zpracovaný, jak po stránce prostorového a výtvarného řešení. Stejně tak grafická forma výkresové části, vizualizace a modely jsou zpracovány s citem hotového architekta.

Navrhuji diplomní projekt k obhajobě pro udělení odpovídajícího akademického titulu.

Celkové hodnocení diplomové práce: A

Ing.arch Kristina Magasaniková

